

вказаного поняття з правовою природою явища – в даному випадку електронного інформаційного ресурсу судового засідання визначимо, що під правовим режимом ЕІР судового засідання слід розуміти комплекс правових засобів, спрямований на належну нормативну регламентацію забезпечення утворення, порядку обігу та режиму доступу до інформаційного продукту, що є результатом фіксування судового засідання технічними засобами.

Структура правового режиму ЕІР судового засідання має містити три складові: 1) правове забезпечення фіксування судового засідання технічними засобами як інформаційної послуги зі створення відповідного інформаційного продукту – ЕІР судового засідання (динаміка утворення, статика – фіксування); 2) правовий порядок обігу ЕІР судового засідання (динаміка матеріального носія статичної інформації); 3) режим доступу до ЕІР судового засідання (доступ до інформації в динаміці та статистиці) з урахуванням питань безпеки такого ресурсу.

Література

1. Мозолевська О.М. Правові засади інформаційних відносин у системі місцевих загальних судів: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Мозолевська Олена Миколаївна; Нац. акад. прав. наук України, НДІ інф-ки і права. – К., 2013. – 220 с.

2. Исаков В.Б. Механизм правового регулирования и правовое режимы / В. Б. Исаков // Проблемы теории государства и права: учеб. / С.С. Алексеев, И.Я. Дюрягин, В.Б. Исаков [и др.]. – М., 1987. – С. 258–259.

3. Ситников А.П. Вопросы соотношения категорий «правовой режим», «правовое состояние» и «правовой порядок» / А.П. Ситников // Вестн. Челябин. гос. ун-та. – 2009. – № 31. – С. 9-11.

УДК 342.71(043.2)

Мазуренко А. Д., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Толкачова І. А., к.ю.н.

ПРИНЦИПИ ГРОМАДЯНСТВА ЯК ГАРАНТІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Важливою передумовою для встановлення правового статусу особи в державі є громадянство. Так, громадянство – це політична і правова приналежність особи до конкретної держави. Також, це особливий зв'язок між державою й особою, що базується на юридичному визнанні державою цієї особи своїм громадянином та набутих ним, у зв'язку з цим, прав, свобод і обов'язків. Питання громадянства в Україні регулюються

Конституцією України, Законом України від 18 січня 2001 року № 2235-III «Про громадянство України» та іншими нормативними актами.

Законодавство України про громадянство ґрунтується на принципах: 1) єдиного громадянства; 2) запобігання виникненню випадків безгромадянства; 3) неможливості позбавлення громадянина України громадянства України; 4) визнання права громадянина України на зміну громадянства; 5) неможливості автоматичного набуття громадянства України іноземцем чи особою без громадянства внаслідок укладення шлюбу з громадянином України або набуття громадянства України його дружиною (чоловіком) та автоматичного припинення громадянства України одним з подружжя внаслідок припинення шлюбу або припинення громадянства України другим з подружжя; 6) рівності перед законом громадян України незалежно від підстав, порядку і моменту набуття ними громадянства України; 7) збереження громадянства України незалежно від місця проживання громадянина України [1].

На нашу думку, слід детально розглянути принцип єдиного громадянства. Цей принцип закріплено в Конституції України (ст. 4) та в Законі (п. 1 ст. 2). Він має декілька аспектів: по-перше, єдине громадянство держави Україна означає, що не можуть існувати громадянства окремих адміністративно-територіальних одиниць України. Тобто не може бути громадянства АР Крим, чи м. Києва або м. Севастополя, чи будь якої області. Зазначений аспект цього принципу спрямований на забезпечення унітарності держави. По-друге, єдине громадянство України означає, що «якщо громадянин України набув громадянства (підданства) іншої держави або держав, то у правових відносинах з Україною він визнається лише громадянином України». Те ж саме правило застосовується і до іноземців, які набули громадянство України, тобто вони у правовідносинах з Україною вважаються тільки громадянами України, не беручи до уваги належність їх до іншого громадянства [2, с. 267].

Законодавство України про громадянство спрямоване на скорочення випадків біпатризму. Воно дає можливість особам, що проживають на території України, отримати громадянство України та володіти всіма конституційними правами і свободами, відповідними обов'язками громадянина України. При цьому не беруться до уваги походження, соціальне положення, расова та національна належність, стать, освіта, ставлення до релігії, політичні та інші переконання. Належність особи до громадянства дає змогу брати участь у здійсненні державної влади. Принцип єдиного громадянства в Україні є умовою стабільності політичної та соціальної ситуації в державі, усуває моральну напругу, національну конфронтацію людей [3, с. 198].

На кожного громадянина поширюється суверенітет держави, він користується всіма правами, свободами і перебуває під захистом держави

як усередині, так і за її межами відповідно до принципів громадянства. У свою чергу громадянин повинен додержуватися Конституції України та законів і виконувати встановлені обов'язки перед державою. На підставі вищезазначеного, можна стверджувати, що принципи громадянства є гарантією реалізації правового статусу громадянина в Україні.

Література

1. Про громадянство України: Закон України від 18 січня 2001 р. № 2235-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 13. – Ст. 65.

2. Толкачова І. А. Значення принципів громадянства України для реалізації прав та свобод людини і громадянина / І. А. Толкачова // Право України: Юридичний журнал. – 2010. – № 12. – С. 266-271.

3. Толкачова І. Конституційний принцип єдиного громадянства / І. Толкачова // Право України: Юридичний журнал. – 2009. – № 11. – С. 196-200.

УДК 342.71(043.2)

Майка К. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Толкачова І. А., к.ю.н.

ІНСТИТУТ ГРОМАДЯНСТВА ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ

Основну частину населення будь-якої країни становить особлива категорія фізичних осіб, а саме – громадяни цієї держави. Громадянство є одним із визначальних чинників у характеристиці правового становища особи, одним із найважливіших елементів її правового статусу.

Дослідженням інституту громадянства в Україні займалися такі вчені, як Р. Бердій, Ю. Боярс, Л. Воеводін, Д. Златопольський, С. Косаков, О. Лотюк, В. Мелашенко, Ю. Тодика, І. Толкачова, Ю. Шемшученко.

Відповідно до Закону України «Про громадянство України» від 18 січня 2001 р. № 2235-III громадянство є правовим зв'язком між фізичною особою і Україною, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках [1].

На сучасному етапі розвитку інститут громадянства можна досліджувати з різних точок зору в залежності від обраного критерію. Так, в залежності від обсягу інституціонального правового регулювання він розглядається у вузькому і широкому розумінні. Під вузьким розумінням інституту громадянства є його визначення через сукупність правил набуття та виходу з громадянства, взаємних прав та обов'язків особи і держави – такий підхід є традиційним [2, с. 20].